

Regeringen försätter oss i utanförskap!

Regeringens beslut om det nya socialförsäkringssystemet för allvarligt sjuka och arbetsförmögna människor försätter de sjuka i ett gravt utanförskap. Människor som inte alls har en arbetsförmåga nu eller flera år framåt och som inte ens kan fungera i sin egen livsföring, kommer att mista sin försörjning. Denna grupp kommer att hamna utanför samhället. När man inte längre kan försörja sig själv och sin familj, bekosta behandlingar, vård och mediciner, betala hyran eller ha mat på bordet hamnar väl inte sjuka människor någon annanstans än utanför socialens portar? Klassamhället är nu skapat av högerspöket och fattiga, sjuka och gamla människor skall längre inte få finnas i Sverige!

Sjukpenning skall inte ges mer än 12 månader förutom vid mycket allvarliga tillstånd, som t.ex. cancer, och då vid speciella skäl, högst 18 månader. Sjukersättning tas bort och därigenom bostadstillägg samt handikappersättning.

De sjuka skall tvingas, precis som de arbetslösa, att söka arbete var som helst i landet även om de inte ens kan packa ihop sitt hem eller flyttstada pga olika orsaker. Hela livet omkullkastats och risken för att hamna ännu djupare i sitt sjukdomstillstånd är mycket stor p.g.a. stress, press och alla förändringar. Men det tas det ingen hänsyn till och återfaller du i sjukdom har du svårt att få någon sjukpenning alls eller en mycket lägre sådan. Jobba eller dö, det är det enkla budskapet!

Socialbidraget är mycket snålt beräknat och med detta klarar inte ens en frisk människa livshanken. Än mindre en sjuk människa som har mycket stora månatliga utgifter i form av olika rehabiliteringskostnader, som en frisk människa inte har en aning om! Dessa tar man inte hänsyn till i uppräknade existensminimum. Inga faktiska kostnader tas det hänsyn till utan socialbidraget är beräknat enligt riksdagens mått mätt vad som är skäligt för respektive år i det lägsta laget. Även om socialtjänstlagen säger att varje utredning och beslut skall tas individuellt görs inte detta utan de beräknar inom deras ramar för en minimal försörjning. När den enskilde efterlyser individuella ramar säger socialtjänsten att "du kan alltid överklaga beslutet". Vilket man då måste göra för att eventuellt få sin rätt, men som man som sjuk varken orkar eller klarar av.

Vi som lever med smärttillstånd negligeras och nedvärderas till skillnad från de med cancersjukdomar. Vi som lever med dessa tillstånd är de enda som verkligen förstår hur andra med olika smärtsjukdomar och skador har det!! Försök öppna er lite grann om att "vi inte bara har lite ont" utan vi lever i en helt annan verklighet än ni andra med ständig smärta, sömnlöshet, efterföljande depression och ångest och handikapp för att vi inte längre kan leva ett liv som alla andra!! Vi kan inte, hur vi än vill och hur vi än försöker, klara av att göra t.ex. hushållsgöromål i vårt hem utan att bli lidande av det i fruktansvärd smärta. Vi kan inte diska våra koppars utan att handen efter några minuter slutar fungera. Vi sover inte mer än ett par timmar för att sömnen störs av smärtan i kroppen och till slut hjärnans funktioner.

Hur ska vi kunna arbeta? Finns det en arbetsplats som vi kan komma till högst ett par gånger i månaden och efter vår kropps villkor och egna arbetstider?

Hur ska vi, som inte ens kan sköta vårt eget hem och liv, men som av denna regering klassas som "låtsassjuka" få plats i denna snäva klassificering av sjukdomar som de nu satt upp och som träder i kraft 1 juli? Var är verklighetsförankringen i denna kapitalistiska värld vi lever i och hur långt ska detta få fortgå innan folket står upp och gör uppror mot detta?!

Jag, som fd socionomstudent, som kan lagar och regler någorlunda, vet hur myndighetsväsendet fungerar och hur vi på universitet fick höra att "Vi har de generösaste socialförsäkringslagarna" vet att verkligheten är en annan när man har varit på andra sidan av bron! När man själv stått där och varit beroende av myndigheternas hjälp så är verkligheten en annan än vad det står på pappret.

Jag undrar om inte många handläggare på våra försäkringskassor funderar på att lämna sitt arbete. Jag själv skulle aldrig kunna arbeta med något som jag vet är fel, och om jag inte skulle kunna stå bakom de beslut jag skulle tvingas ta. Hur är det med dig?

Visst finns de sjuka som nog kan arbeta några timmar per dag eller vecka, ... men vi som inte kan det måste få ges rätt till ett värdigt liv utan ekonomiskt utanförskap och utan att behövas sparkas på när vi redan ligger så långt nere som vi bara kan!!

Denna s.k. Rehabiliteringskedja med 3,6 resp. 9 månaders prövning av arbetsförmågan som regeringen så gott pratar om, handlar inte om annat än att stressa upp de sjuka som redan är nog långt nere i sjukdom, stressade av sin situation och som varje år måste till sina läkare, försäkringskassan, försäkringsbolag mm för att bevisa att de verkligen är så sjuka att de inte klarar av att arbeta. Vissa tillstånd tar verkligen tid!! Denna stress är oerhört skadlig för oss och vi som har dessa specifika diagnoser som jag ovan nämner, blir allt sämre pga. stress och press!! Vi måste ges möjlighet till förbättring, att steg för steg få komma upp ur vårt djupa skov och resa oss försiktigt.

Tänk långsiktigt, ge oss tid och andra rehabiliteringsmöjligheter än enbart arbetslivsinriktad för vi om några behöver det!! Vi vill inget hellre än tillbaka till livet igen, till studier och arbete, till vänner och känna oss värdiga och få ett lönekuvert varje månad men även vi måste få acceptera det faktum att det kan ta tid och den möjligheten ges inte i dagsläget. Än mindre efter den 1:a juli!! Så är det för många av oss och ta våra ord på allvar!!

Om det är någon som undrar hur en sjuk och arbetsförmögen människa kan sitta och skriva ett så här långt inlägg vill jag fråga dig: Om det här räcker för ett års prestation som arbete, anställer du mig då? Det här är det enda jag kan åstadkomma på länge nu och jag har pga denna skrivelse redan försatt mig i smärtskov, men jag gör det för att försöka öppna era ögon folket!!

PH

”Gomidda yxskaft!”

De nya sjukskrivningsreglerna slår hårt mot de svagaste i samhället. Om vi skall acceptera detta beror på Er. Nej jag menar inte att sätta det i någon politisk aspekt. Menar inte bara ni som ev röstat fram dem. Nej gör ett opolitiskt angrepp mot detta vansinne! Tänk dig själv att sen ditt företag/arbetsplats ansett att Du inte kan få andra arbetsuppgifter....Ja, då skall Du flytta om det så blir från Ystad till Haparanda! Jag bara menar att om det nu suttit en grupp och arbetat med dessa nya regler. Så sammanställer man det och sätter sig och tittar på det. Inte nog med det, man tycker det ser mycket bra ut! Vart är vi på väg? Vi, linkandes, många på kryckor och med käppar. ”Tjenare, har du ett jobb till mig?”

Protestera mot slopad sjukersättning

Jag tycker att alla ska hjälpas åt och protestera mot regeringens nya förslag om slopad sjukersättning om alla skickar ett protestmail till regeringen kan vi kanske stoppa dessa människor att trampa på oss ännu mer. Gör det nu ,vi kan knappast ha det sämre än vad vi har. Ett förslag eller beslut från regeringen gör oss inte friskare.

- AS
- Sjukvårdens förutsättningar finns inte med som en länk
 - Medicinsk rehabilitering finns inte med som en länk
 - Incitament för att arbetsgivaren ska uppfylla sitt rehabiliteringsansvar saknas som en länk
 - Företagshälsovården saknas som en länk
 - Incitament för att möjliggöra individens inflytande saknas också som länk

Josef

Kommentar till PH, Josef och AS:

Vi på Reumatikerförbundet ställer oss också ytterst kritiska till rehabiliteringskedjan och vi förstår er oro och upprördhet. Vi har agerat i såväl riksdag som hos de politiska partierna för att förslaget inte skulle antas. Nu kommer vi att följa upp resultatet av förslaget och hoppas att vi också kan få medlemmar som har blivit ”utsatta” att höra av sig.

Ett agerande som vi gjorde var när vi innan sommaren blev inbjudna till en hearing angående propositionen. Vi sa då bland annat följande: ”Tyvärr måste det konstateras att regeringens rehabiliteringskedja inte är någon kedja. I en kedja finns det länkar som hakar i varandra och som tillsammans bildar en helhet. Detta finns inte i förslaget.

Med lagda förslag blir det den sjukskrivne individen som får betala för samtliga brister i sjukskrivningsprocessen. Vi från Reumatikerförbundet kan inte förstå hur regeringen trots alla remissinstansers kommentarer har landat vid detta förslag. Gör som statsministern sa vid sin regeringsförklaring 2006. Tillsätt en parlamentarisk socialförsäkringsutredning.”

Anne Carlsson, Reumatikerförbundets ordförande

Efter ”skovet”

Nu om inte än på länge
”skrivet” är krusad kåre över vågen
- som ett plisserat örngottsband -
som en vindil genom ängens bugande
bjudande baldersbrå
låter sig ej hindras. Låter sig ej fångas,
darrar darrar vidare.
än vidare.....

Susar i tallens gröna blankbarr.
klappar i aspens blad - -
- så våta efter regnet -
viskar i ekens famnande krona
Jubel. Jubel!

Flyger över höga
hundbrantsberget – ser du ?
dansar över spången
nedanför
Säg, vem är det
som låter handen löpa över
sköna, vita, blanka blad?

Är det jag?
Är det jag?
Jag kan ej tro det....
Ljug mig en saga. syster
Svälj inte lögnen. broder?
Ska jag låta linan löpa ut?
Hela linan?
Säg ja!
Jag lyder.....
Burd var jag
taggar spärrade min väg
Kryptans ljus så dunkelt....
Nattblind var jag –
vita käppens tack. tick tack---
Led, oh led min väg
ut ur kramande. famlande skrymslen....
Vad är att lyda?
Vem att lyda
Jag nyttjar inte ”lydet” längre..
”Lydet” burar in
Jag klipper taggråd- hagtorn och nyponntag!

Intet att förneka;
Jag är en agitator
Ge mig inte klubban
Inte heller protokollet....
Lyft mig upp på barrikaden
Håll mig hårt i handen
Ge mig inte orden.
Men lyft och lyft och lyft upp
den slitna. nötta banderollen
Jag ropar nu – som sårad kvinnopensionär –
” Ge mig människovärdet tillbaka
annars vet jag inte vem jag är”!
Med sekatören i högsta hugg
Min vilda dans jag tråder
Ljug ingen saga. syster
Svälj lögnen. broder
Jag vet ju vad jag heter
Jag bejakar den jag är!

Greta Sörlin

Svar till Tornedaling i nr 3 2008:

Till dig Tornedaling vill jag säga att jag är ledsen att inte hälsohemmet drivs längre men det har ingenting med min Signe att göra. Tant Signe är en fiktiv person i mina kåserier och det var menat som ett kåseri enbart för igenkännande och att roa. Att inte RT hade skrivit "Kåseri" gjorde att det hamnade under insänt och debatt.

Inger Kristina Sandberg

Svar till Visa alla reumatiker, i nr 3 2008:

När jag läste din insändare så blev jag mycket glad. Kände att jag inte är ensam om att ha det besvärligt och blir ofta som du ledsen, när jag läser dessa reportage om "pigga och duktiga" människor. Om jag ska vara ärlig så har jag börjat undvika dessa artiklar.

Det finns ju ytterligare en anledning som försvårar att delta i dessa aktiviteter och resor. Ekonomin. Det är dyrt att vara sjuk.

Men jag säger som du, vi gör vårt bästa och våra vardags-sysslor som har blivit nog så besvärliga för oss, kan vi väl också få räkna som en aktivitet.

RA i 5 år

Vad händer med Spenshult?

Hej! Nu när inte Reumatikerförbundet äger Spenshults Sjukhus längre enl. uppgift, hur ska vården se ut nu? Hur ska t.ex. bassängträningen på kvällar för öppenvårdspatienter se ut? Vore bra, om vi får info om allt nytt. Tack på förhand!

Kristina

Svar till Vad händer med Spenshult:

Reumatikerförbundet har, samtidigt som aktierna såldes, slutit ett 6 år långt samarbetsavtal med Spenshults reumatikersjukhus. Reumatikerförbundet har kvar representanter i Spenshults styrelse och fortsatt patientinflytande. Spenshults nye VD Sören Aggestrup talar också om ett fortsatt fokus på reumatologi och reumakirurgi. Läs mer om detta på sidorna 40-42.

När det gäller bassängträningen säger han att det inte kommer att ske några förändringar angående bassängträning på kvällar, då de lånar ut lokalen till föreningar m.fl.

Redaktionen

Svar till Visa alla reumatiker, i nr 3 2008:

Vad ska man ha en intresseorganisation och en medlemstidning till? Personligen gick jag med i Reumatikerförbundet för att få kunskaper, fakta och stöd att gå vidare i en olycklig situation. Det tror jag man främst gör genom de goda exemplen, inte de tragiska. Allt elände som följer med våra sjukdomar känner vi väl allt för väl till. Om tidningen övervägande skriver om det du åberopar: "visa samhället hur besvärligt, ont och handikappande..." (ditt citat) eller att visa friska personer att detta minsann är en hemskt jobbig sjukdom, ja då vill inte vår familj ha denna tidning längre. Varje gång den kommer ska man då tyngas av ännu ett exempel på hur nedbrytande och eländigt livet är för en reumatiker och vad man har att vänta sig i framtiden. NEJ TACK! I vår familj är vi mycket glada över tidningens hoppfulla, uppmuntrande anda! Förbundet fyller en viktig opinionsbildande funktion (tack för det!) Tidningen ska spegla det arbetet, visa vad de olika föreninarna gör, ge tips som underlättar våra liv och naturligtvis i viss mån tala om biverkningar och symptom, men då på ett mer faktabaserat sätt. Och inte minst ska den vara stödjande, visa att livet inte är ett helvete för att man fått RA.

Varför tror du att "friska tror att det kan väl inte vara en så jobbig sjukdom" och varför vill du ta upp en kamp om detta? Mår du verkligen bättre av att andra förstår hur jäkligt du har det? För mig blir det självömkan och att jag försatt mig i en offerroll. Jag ser inget behov av att tidningen ska visa friska att vi minsann har det mycket jobbigare än vad de kan frestas tro. För mig är det mycket viktigare att "friska" ser mig som vilken annan som helst, bara det att jag råkat få en kronisk sjukdom. Att jag skulle lägga tid på att övertyga omgivningen om att jag förmodligen har det hemskare än de tror, skulle förvärpa mitt tillstånd. Jag vill inte identifiera mig som en lidande reumatiker. Vill du?

Lena